

Zauważmy, że \mathbb{Q} spełnia wszystko z wyjątkiem 'supermości'. Można pokazać, że każde uporządkowane ciało zawiera ciało \mathbb{Q} .

FAKT: Wykazać, że aksjomatów ①-④ wynika prawo skracania

$$\alpha \geq \beta \Rightarrow \forall x \quad \alpha + x \geq \beta + x$$

$$\alpha \geq \beta \Rightarrow \forall x \geq 0 \quad \alpha \cdot x \geq \beta \cdot x$$

DOWÓD

$\alpha \geq \beta$ oznacza $\alpha = \beta$ lub $\alpha > \beta$

$$\alpha = \beta + 2\epsilon$$

$$\alpha - \beta = 0$$

$$\underbrace{\alpha - \beta}_0 + \underbrace{(x - x)}_0 = 0$$

$$\alpha + x - (\beta + x) = 0$$

$$\alpha + x = \beta + x$$

$$\alpha - \beta \in \mathbb{R}_+$$

$$\alpha - \beta + \underbrace{(x - x)}_0 \in \mathbb{R}_+$$

$$\alpha + x - (\beta + x) \in \mathbb{R}_+$$

$$\alpha + x > \beta + x$$

z mnożeniem jest nie łatwiejsze \rightarrow samodzielnie

FAKT: Między dwie liczby rzeczywiste można wstawić liczbę wymierną. Bardziej precyzyjnie - jeśli $x, y \in \mathbb{R} : x < y$ to istnieje liczba $q \in \mathbb{Q}$ tak, że $x < q < y$.

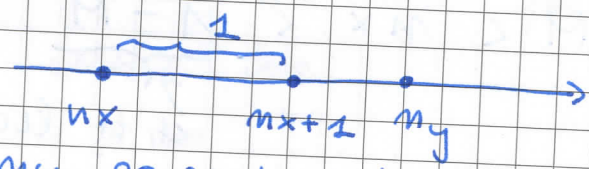
DOWÓD: Fakt ten wynika z uporządkowania \mathbb{R} i z własności Archimedese

$x < y \Rightarrow y - x > 0$ wobec tego istnieje

$n \in \mathbb{N}$ takie że $n(y-x) > 1$

zauważmy $ny - nx > 1$

$$ny > nx + 1$$

W odcinku nx do ny zawarta jest przynajmniej jedna liczba całkowita.

Trzeba ją tylko znaleźć. Z aksjomatu Archimedese wynika że istnieje $m \in \mathbb{N}$ takie że $m \cdot 1 > nx$

jeśli $x > 0$ to dalej jest łatwo, bo bierzemy zbiór wszystkich liczb m spełniających ten warunek i wybieramy najmniejszą z nich, którą oznaczamy M , wtedy

$$M-1 < nx < M$$

wówczas

$$nx < M$$

$$M < nx + 1$$

uwaga o tym że takie M istnieje \rightarrow indukcja \rightarrow ćwiczenia

$$nx < M < nx + 1 < ny$$

$$x < \frac{M}{n} < y$$

$= q$

jesli $x < 0$ wtedy istnieje

$n: m > -nx$ i istnieje

takze najmniejsze takie m , ktore
oznaczamy M . Wtedy

$$M-1 < -nx < M$$

$$-M < nx < \underbrace{1-M}$$

↑
dla dowolnego $K, K \in \mathbb{Z}$

$$K = 1 - M \Rightarrow -M = K - 1$$

$K-1 < nx < K$ i dalej tak
samo jak poprzednio, tzn.

$$nx < K < nx+1 < ny$$

$$nx < K < ny$$

$$x < \frac{K}{n} < y$$

↑
 q .

Co wynika z aksjomatu zupełności?

W dalszym ciągu mówić będziemy o podzbiorności lub rzeczywistych, tzn. $A, B, X \subset \mathbb{R}$.

Mówimy że zbiór A jest **ograniczony z góry** jeśli istnieje $M \in \mathbb{R}$ takie, że

$$\forall a \in A \quad a \leq M$$

Zbiór A jest **ograniczony z dołu** jeśli istnieje $m \in \mathbb{R}$ takie, że

$$\forall a \in A \quad a \geq m$$

Zbiór A jest **ograniczony** jeśli jest ograniczony z dołu i z góry.

Liczby M takie że $\forall a \in A \quad a \leq M$ nazywamy **ograniczeniami górnymi** a liczby m takie że $\forall m \leq a \in A \quad a \geq m$ **ograniczeniami dolnymi** zbioru A .

Kres górny zbioru A ograniczonego z góry nazywamy **najmniejszym ograniczeniem górnym**, tzn. liczbę M_0 taką, że jest ona ograniczeniem górnym zbioru A oraz dla każdego innego ograniczenia M zachodzi $M_0 \leq M$. Podobnie **kres dolny** zbioru A nazywamy **największym ograniczeniem dolnym**. Oczywiście ta definicja nie gwarantuje nam istnienia kresów. Zbiór ograniczeń górnych może

(być może?) nie mieć elementu najmniejszego. Tak na przykład jest wiele \mathbb{Q} . Jeśli rozważymy zbiór $P \subset \mathbb{Q}$

$$P = \{q: q^2 < 2\}$$

stwierdzimy, że P jest ograniczony z góry i z dołu oraz, że w zbiorze \mathbb{Q} nie ma on kresu górnego i dolnego. Wszystkie liczby wymierne $> \sqrt{2}$ są ograniczeniem górnym i wśród tych liczb nie ma najmniejszej. W zbiorze \mathbb{R} mamy twierdzenie

TWIERDZENIE: Każdy ^{niepusty} ograniczony z góry zbiór podzbiór \mathbb{R} ma kres górny. Podobnie każdy ograniczony z dołu ma kres dolny.

Zanim udowodnimy twierdzenie wprowadzimy oznaczenie

$$\text{kres górny} = \text{supremum} = \sup A$$

$$\text{kres dolny} = \text{infimum} = \inf A$$

Może się zdarzyć że $\sup A \in A$, wtedy czasami mówi się maksimum ($\max A$)

podobnie jeśli $\inf A \in A$ mówimy minimum A i piszemy $\min A$ (nieobligatoryjnie)

DOWÓD: Dowód przeprowadzimy dla szerepu, ten bierzemy A ograniczony z góry i dowodźmy istnienie sup A .

Ustawmy $a_0 \in A$ i ustawmy $m \in \mathbb{N}$. Z aksjomatu Archimedesa istnieje liczba $k \in \mathbb{N}$ taka, że $a_0 + k \cdot \frac{1}{2^m}$ jest ograniczeniem górnym

zbioru A . W zbiorze wszystkich k spełniających ten warunek istnieje element najmniejszy k_0 (bo każdy niepusty podzbiór \mathbb{N} go ma) do obliczenia

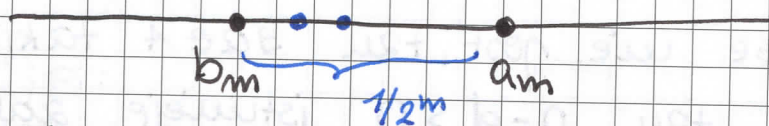
$$a_m = a_0 + k_0 \frac{1}{2^m}$$

$$b_m = a_0 + (k_0 - 1) \frac{1}{2^m}$$

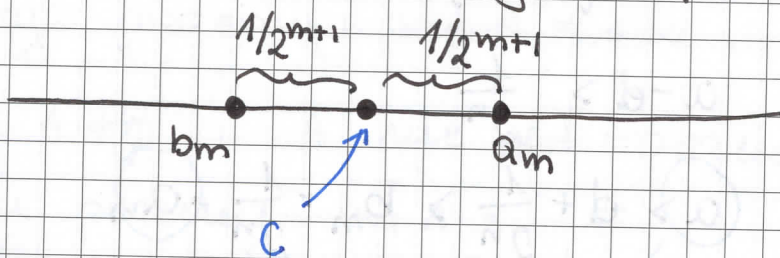
to wie jest ograniczenie gorne A

ograniczenie gorne A

A zawiera wyznaczone ograniczenie gorne a_m

Odcinek $[b_m, a_m]$ dzielimy na pół

Sprawdzamy, czy liczba c jest ograniczeniem górnym

TAK $\rightarrow a_{m+1} = c, b_{m+1} = b_m$

NIE $\rightarrow b_{m+1} = c, a_{m+1} = a_m$ ⊕

Dalej możemy określić na dwie: ~~apst~~
 odniek $[b_{m+1}, a_{m+1}]$ i tel konstrukcję
 ciąg $(a_m)_{m \in \mathbb{N}}$, $(b_m)_{m \in \mathbb{N}}$. O tych

ciągach wiadomo, że elementy (a_m) to
 ograniczenie górne A , (a_m) jest malejącym
 Elementy (b_m) nie są ograniczonymi
 górnymi A i (b_m) jest malejącym.
 Wiadomo także, że $\forall m$

$$a_m > b_m \leq b_{m+1} < a_{m+1} < a_m$$

$$\text{oraz } a_{m+1} - b_{m+1} = \frac{1}{2^{m+1}}$$

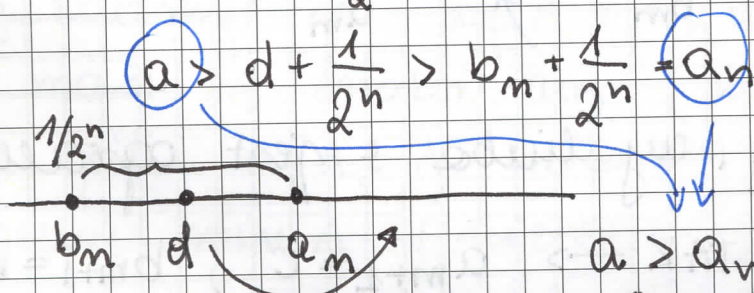
Z aksjomatu zupełności wynika istnienie
 takiego $d \in \mathbb{R}$, że dla wszystkich m

$$b_m < d < a_m.$$

d jest ograniczeniem górnym zbioru A .

zakładamy, że nie jest, tzn $\exists a \in A$ takie
 że $d < a$ tzn $a - d > 0$ istnieje zatem
 n takie, że $2^n (a - d) > 1$

$$a - d > \frac{1}{2^n}$$

sprzeczne z faktem iż a_n jest ograniczeniem
 górnym

d jest najmniejszym ograniczeniem górnym

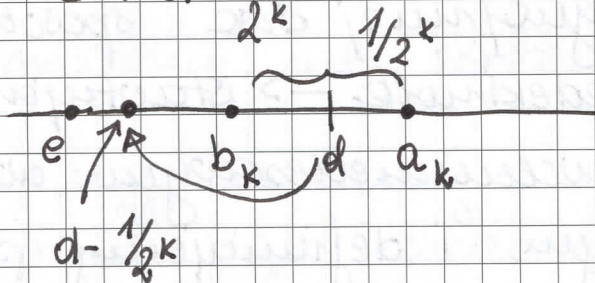
założmy, że ~~najmniejsze~~ istnieje mniejsze
ograniczenie górne, oznaczmy je e

$$-e < d$$

$$d - e > 0 \quad 2^k(d - e) > 1 \quad d - e > \frac{1}{2^k}$$

$$d > e + \frac{1}{2^k} \quad -e > -d + \frac{1}{2^k}$$

$$e < d - \frac{1}{2^k}$$

$\Rightarrow e < b_k$ zatem e nie może być
ograniczeniem górnym.

d jest krzesem górnym zbioru A .

KONWENCJE:

- Jeśli $A \neq \emptyset$ i A nie jest ograniczony
z góry piszemy $\sup A = +\infty$
- Jeśli $A \neq \emptyset$ i A nie jest ograniczony
z dołu piszemy $\inf A = -\infty$
- $\sup \emptyset = -\infty$
- $\inf \emptyset = +\infty$

dygresja

DYGRESJA:

Badając pojęcie relacji równoważności stwierdziliśmy, że startując z \mathbb{N} można skonstruować \mathbb{Z} , \mathbb{Q} . Następnie \mathbb{R} podaliśmy w formie aksjomatycznej. Tak jest wygodniej z punktu widzenia wykładu, natomiast warto wiedzieć, że istnieje sposób skonstruowania \mathbb{R} . Przyjmujemy dwa sposoby.

(1) Punkcje Dedekindowe \rightarrow startujemy z \mathbb{Q} , które jest archimedycznym ciałem uporządkowanym i definiujemy pojęcie punkcji, ten podział \mathbb{Q} na dwie dopełniające się części \rightarrow CZYTAĆ W RUDINIE

.....|.....

Niektóre z nich są wyznaczane przez liść wymierny $\{x: x \leq q\}$, $\{x: x > q\}$ a niektóre nie! Każdemu punktowi odpowiada liść niewyrażony.

(2) Klasy równoważności ciągów liczb wymiernych mających ten. własność Cauchy'ego \rightarrow o tym później.

Pojęcia ciągu używaliśmy już wcześniej postępując się intuicją. Teraz nasze intuicje sformalizujemy.

DEFINICJA Niech X będzie zbiorem. Odwzorowanie $x: \mathbb{N} \rightarrow X$ nazywamy ciągiem elementów z X . Zgodnie z tradycją zmienną określenia. Zamiast $x: \mathbb{N} \rightarrow X$ piszemy $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ lub $(x_n)_{n=1}^{\infty}$. Zamiast $x(n)$ piszemy x_n mając na myśli wartość x w punkcie n . O tej wartości mówimy n -ty wyraz ciągu.

W dalszym ciągu mówimy o ciągach liczb rzeczywistych, czyli odwzorowaniach

$f: x: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{R}$. Zaśnim zajmujemy się badaniem konkretnych ciągów musimy wyprodukować sobie pewien słownik. ~~Teraz~~

Mówimy że ciąg jest **ograniczony** jeśli zbiór jego wyrazów $\{x_1, x_2, \dots\}$ jest ograniczony. Wyodróżniamy ciągi ograniczone **z dołu**, **z góry** albo ograniczone **z obu stron**.

Mówimy że ciąg jest **malejący** jeśli

$$\forall n \quad x_{n+1} < x_n$$

rosnący jeśli $\forall n \quad x_{n+1} > x_n$.

Mówimy że ciąg jest niemalejący jeśli:
 $\forall n \quad x_{n+1} \geq x_n$ i malejący jeśli:
 $\forall n \quad x_{n+1} \leq x_n$. Ciągi rosnące, malejące,
 nierosnące, niemalejące określamy
 wspólną nazwą monotoniczne

DEFINICJA Granica ciągu (x_n) nazywamy
 liczbę $g \in \mathbb{R}$ taką, że

$$\forall \varepsilon > 0 \exists N: \forall n > N \quad |g - x_n| < \varepsilon$$

Inaczej mówiąc, mniej formalnie, w
 odległości $[g - \varepsilon, g + \varepsilon]$ znajdują się prawie
wszystkie wyrazy ciągu

prawie wszystkie oznacza wszystkie
 poza skończoną liczbą. Je
 (x_n)

Jeżeli ciąg (x_n) ma granicę $g \in \mathbb{R}$ to mówimy
 że jest zbieżny do g co oznaczamy

$$g = \lim_{n \rightarrow \infty} x_n$$

Używamy także oznaczeń

$$\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = +\infty$$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = -\infty$$

$$\forall M \in \mathbb{R} \exists N: \forall n > N \quad x_n > M$$

$$\forall M \in \mathbb{R} \exists N \in \mathbb{N}$$

"ciąg dąży do nieskończoności"

$$\forall n > N \quad x_n < M$$

"... dąży do $-\infty$ "